

порядъка, а отъ митаря неговото милосърдие, дълбоката религиозностъ, вътрѣшното съзнание да познава погрѣшката си и да се стреми да изправи живота си. И въ сѣмействата тия митарь и фарисей ги има — мжжътъ фарисей, жената митарь. Мжжътъ отъ високо потекло, богатъ, строенъ, красивъ — благороденъ човѣкъ, както го наричатъ, а жената отъ просто сѣмейство, баща ѝ и дѣдо ѝ неучени хора — простаци; той, като я погледне, казва: „Знаешъ ли отъ какво положение съмъ те извадилъ?“ и тя се посгуши. Нѣма какво да прави, ще се сгуши и сготви: всѣко помръдване съ прѣстъ отъ фарисея, че не е сготвила хубаво — „такава проста, невъзпитана жена азъ не ща“ — я застава да плаче и да слуша. „Такъвъ митарь не искамъ въ къщата си“. На друго мѣсто жената е фарисей, а мжжътъ митарь; тя излиза отъ богата фамилия, баща ѝ издигналъ мжжа ѝ, който билъ чиракъ при него — „не знаешъ ли съ какво благоволение съмъ те взела; не знаешъ какъ да се облачашъ, какъ да си туришъ връзката, не знаешъ какъ да се изсекнешъ“. Ужасни формалисти сж тия фарисеи, когато започнатъ да изреждатъ. Сега, и двамата, както единиятъ, така и другиятъ, иматъ нужда да изправятъ живота си. Христосъ, като казва, че митарътъ е по-оправданъ отъ фарисея, иска да каже, че и митарътъ не е напълно правъ, но че въ неговитѣ мисли за живота, за Божествения редъ, има по-добро схващане, отколкото у фарисея. Той иска да каже, че единъ день този митарь ще седи много по-високо отъ фарисея. Ако не искате вие да се смирите, Господъ ще ви смири, защото Той гордѣливитѣ смирява, а смиренитѣ въздига. Гор-